

Για τα 40 χρόνια προσφοράς

Περισσότερα από 600 άτομα παραβρέθηκαν στο εορταστικό δείπνο για τα 40 χρόνια του Ελληνικού Κέντρου Πρόνοιας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Απολλωνιάδος, κ. Σεραφεΐμ, υποδέχεται το μέλος της Πολιτειακής Γερουσίας της ΝΝΟ και Υφυπουργό Πολυπολιτισμικών Υποθέσεων, κα Κονσταίτα Φιορεβάντι Γουέλς που εκπροσώπησε τον πρωθυπουργό της Αυστραλίας.

Η Γερουσιαστής Κονσταίτα Φιορεβάντι Γουέλς με τον Γενικό Πρόξενο της Ελλάδας στο Σίδνεϊ, Δρ Σταύρο Κυρίμη, ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της Πρόνοιας, κ. Άγγελος Χατσατούρης και ο Διευθυντής του Ελληνικού Κέντρου Πρόνοιας κ. Στηβ Μαγδαλόπουλος (αριστερά)

Ο Εκδότης της εφημερίδας «ο Κόσμος», με τον Αρχιμανδρίτη Πρόχορο Αναστασιάδη και τον π. Ανδρέα Ιωάννου

Το δείπνο για τα σαράντα χρόνια του Ελληνικού Κέντρου Πρόνοιας

Γράφει ο Γρηγόρης Χρονόπουλος

Τα νέα στις εφημερίδες πάντοτε, ή σχεδόν πάντοτε, δυσάρεστα. Είναι η ενημέρωση, που καταγράφει πολέμους και απάτες και πολιτικές ειδήσεις, που δεν είναι συχνά ευχάριστες κι ελπιδοφόρες. Αυτά για τους δημοσιογράφους. Εγώ πιστεύω πως πρέπει να προβάλλουμε και τα καλά από την ζωή εκείνα που την ομορφαίνουν και της δίνουν νόημα.

Γιατί όσο κι αν μας απασχολούν οι βιοτικές μέριμνες, όσο κακόβουλοι και συμφεροντολόγοι κι αν είμαστε, έχουμε και εκείνο το καλό παιδί μέσα μας, έστω και κοιμισμένο, που αποζητάει το χάδι, το χαμόγελο, το τραγούδι. Κι έχουμε πολλές εκδηλώσεις που μας ανεβάζουν πάνω από τη ρουτίνα της κάθε μέρας. Θα αναφέρω μια που χάρηκα τις τελευταίες μέρες. Το δείπνο για τα σαράντα χρόνια του Ελληνικού Κέντρου Πρόνοιας. Ένα Ίδρυμα κοινωνικής συμπαράστασης, ένα πέρα για πέρα ελληνικό αποκούμπι στην όποια ανάγκη, που έχει εξυπηρετήσει χιλιάδες συμπάροικους

με χίλιους τρόπους. Ένα Ίδρυμα που δουλεύει για σαράντα χρόνια ευσυνείδητα και σιωπηλά μέσα στη δική μας κοινωνία, για τις δικές μας ανάγκες. Δημιουργήθηκε το 1975 σαν διακονία της Αρχιεπισκοπής με τον πάτερ Στέφανο κι έναν υπάλληλο για συνεχή παρουσία, τον Στέλιο Μαγδαλόπουλο, έναν σεμνό, ταπεινόφρονα νέο τότε που μέχρι σήμερα δουλεύει ευσυνείδητα, με προσωπικό Πόσες κοπέλες, μπότερες και γιαγιάδες τώρα, κοινωνικοί λειτουργοί δεν έχουν σταθεί στοργικά δίπλα σε προσωπικές και οικογενειακές ανάγκες; Και νέοι που έδω-

σαν εθελοντικά το χρόνο τους να βοηθήσουν και να ενημερώσουν τους δικούς μας ανθρώπους. Και πόσοι εθελοντές και εθελόντριες που έχουν βοηθήσει και υπηρετήσει το συνάνθρωπο. Προσφορά και σύμπνοια και συμπαράσταση που θα την έλεγα απλά "ανθρωπιά". Πάνω από εξακόσια άτομα παραβρέθηκαν στο δείπνο για τα σαράντα χρόνια του Ελληνικού Κέντρου Πρόνοιας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αυστραλίας. Είναι τα ανθρωπιστικά μας έργα, τα έργα τα χριστιανικά, τα έργα τα ανθρωπιστικά για τα οποία μπορούμε να αισθανόμαστε πολιτισμένοι.